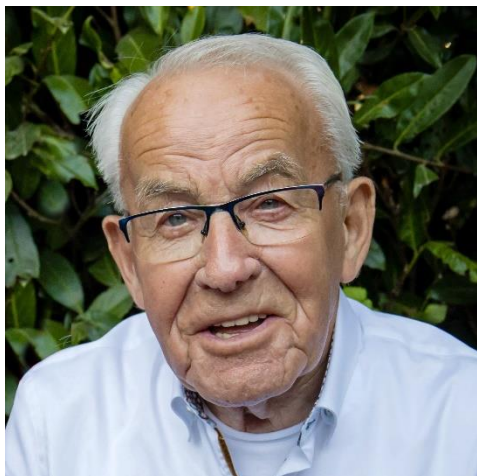

PEER VERHOEVEN

* Haaren, 27 oktober 1933

† Esch, 26 december 2023

**Uitgeleide gedaan
vanuit de Oude Kerk,
“zijn” Open Kerk
te Helvoirt,
en te ruste gelegd
op het kerkhof in Haaren
op dinsdag 2 januari 2024**

Geloven wordt steeds méér
de hechte band beleven
met al wat en al wie is.

Geloven wordt steeds méér
de diepte proeven in
al wat bestaat en al wat je doet.

Geloven wordt steeds méér
de Eeuwige zien in
al wat en al wie voorbijgaat.

**OPEN KERK
DINSDAG 2 JANUARI 2024 11.00 UUR**

**PEER VERHOEVEN
UITGELEIDE GEDAAN**

**Omwille van
Peer Verhoeven
geboren als zoon van
Cornelis Jan Verhoeven en
Hendrika Maria den Ouden
te Haaren op 27 oktober 1933
getrouwd op 12 oktober 1973
met Berna Hullegie
vader van Bas, Joris en Cathrien
schoonvader van Judith, Rolf en Robby
opa van Niels, Daan, Fiene, Luca en Ingmar**

**overleden op 26 december 2023 te Esch
uitgeleide gedaan vanuit
de Oude Kerk, “zijn” Open Kerk, te Helvoirt
en te ruste gelegd op het kerkhof te Haaren
op dinsdag 2 januari 2024**

*Tevreden mensen
stralen vrede uit;
zijn vredemakers.*

*Wie vertrouwen hebben
wekken vertrouwen;
stemmen hoopvol.*

*Wie gerust zijn
scheppen rust,
maken rustig.*

VOORAF

Instrumentale muziek

10.55 uur

Klokken luiden

11.00 uur

Intrede

Begeleid door de voorgangers komt kleinkind Niels naar voren, met een brandende familiekaars, en hij zet deze kaars op de altaartafel. Ondertussen zingt het koor het intredelied.

INTREDELIED

*Het leven voert ons naar dit huis
waar 't woord aan ons geschiedt.
God roept zijn naam over ons uit
en wekt in ons het lied.*

*Dit huis van hout en steen
dat lang de stormen heeft doorstaan,
waar nog de wolk gebeden hangt
van wie zijn voorgegaan.*

*Dit huis dat alle sporen draagt
van wie maar mensen zijn.
De pijler die het alles schraagt
wilt Gij die voor ons zijn?*

*Vanaf de kaars van de familie
wordt de paaskaars ontstoken*

BEGROETING

Welkom u allen
vanwaar ook naar hier gekomen,
waar u ook bent en toch
via *livestream* met ons verbonden,
en jammer dat twee kleinkinderen,
Ingmar en Luca, hier niet kunnen zijn
en dat Joke en Hein door ziekte moeten ontbreken.

Welkom u allen
omwille van Peer Verhoeven
die in de vroege avond van 26 december
in Esch is overleden
en die wij – zijn leven en persoon waardig –
uitgeleide willen doen

in deze kerk
waarin hij de oude woorden

uit Bijbel en traditie
wist te verbinden met
nieuwe belevingen van
eenheid en verbondenheid,

met de woorden
die hij zorgvuldig koos
om te vertellen over God en Goed,
in ons leven te ervaren
als Hart en Ziel van het bestaan,

rond brood en beker
als sprekende tekens
van het gegeven
en het gedeelde leven,

bedroefd om zijn heengaan
maar dankbaar om alles
wat hij heeft geschreven en gedaan
voor mens en samenleving,
dankbaar om wie hij was en
wie hij is geworden.

Welkom u allen hier
om samen met ons Peer in het licht te zetten.

LIED

*Zal dit een huis een plaats zijn waar
de hemel opengaat
waar Gij ons met uw zegen troost
waar Gij U vinden laat?*

*Dit huis slijt met ons aan de tijd
maar blijven zal de kracht
die wie hier schuilen verder leidt
tot alles is volbracht.*

OVER STERVEN EN ROUWEN

Als de dood inbreekt in een leven
komt iets in ons in beweging.
We zoeken naar antwoorden en
steun bij elkaar, hier op deze plaats,
waar we voor het laatst rond Peer samenzijn.
Zonder woorden zeggen de bloemen,
die we voor hem meebrachten nog eens
hoeveel hij voor ons betekende,
wie hij voor ons is geworden.

De brandende kaarsen symboliseren
de warmte van de liefde
waarmee we hem willen omgeven:
liefde die sterker is dan de dood.
We willen het verhaal van zijn leven vertellen,
zijn vertrouwen in het goede levend houden
en zijn woorden bewaren, door ze
telkens weer, ook vandaag, te herhalen:

dat het licht blijft branden,
de hemel in zicht, de horizon open –
dat we U, God en Goed,
hoe ook genoemd en geheten
hoe ook beleden en beleefd,
mèt ons weten, nu en straks.

*Kleinkinderen ontsteken
nu ook de kaarsen rond de baar*

LIED

*De dagen gaan voorbij,
wat blijft is uw licht in mij
uw licht in mij
al mag het donker zijn.*

*Zolang wij mensen zijn
en liefde ons leidt,
licht Gij mijn leven bij,
licht Gij mijn leven bij.*

SCHULD EN VERGEVING

V. De nood die wij niet lenigen.
De helpende hand die wij niet toesteken.
De troost die wij niet brengen.

Het recht dat wij niet verschaffen.
De liefde die we niet tonen.
De trouw die we niet opbrengen.

De wonden die wij niet helen.
Het leven dat we schenden.
De nieuwe wereld van God
die wij alsmaar voor ons uitschuiven.

A. Het zij ons vergeven
door wie eronder lijden,
het zij ons vergeven
door U, onze God en Goed.

BEZINNING

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.*

V. Kom Peer nabij
die van ons is heengegaan;
kom hem nabij,
Gij die hem tot leven hebt geroepen.
Kom Peer nabij
hier in dit huis
waar hij vaak kwam
om leven en werken te zegenen.
Kom Peer nabij
Gij, in wie alle leven uitmondt.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.*

V. Kom ons nabij
die tastend en weifelend
deze weg zijn gegaan
die tobben met de vragen
waarvoor de dood ons stelt.
Kom ons nabij
die met zijn dood voor ogen
uitzien naar leven, hoe dan ook.
Kom ons nabij,
Gij die de hoop
in ons hart verankerd hebt.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.*

V. Kom ons nabij in woord en gebaar
van hartelijke mensen;
kom ons nabij in het brood
dat we dagelijks samen breken,
de beker zoet en zuur die we delen.
Kom Peer en ons nabij,
Gij die zijt in onze alledag,
die ons verhaal vertelt,
onze tranen schreit,
in wie alle leven wordt voltooid.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.*

GEBED

Op wie anders vertrouwen
dan op de mensen met wie
je alledag het leven deelt.

Op wie anders vertrouwen
dan op de aarde die je draagt
voedt en bergt in haar schoot.

Op wie anders uiteindelijk bouwen
en vertrouwen dan op U,
Bron van leven, Kiem van hoop.

LIED

Solo

*God, dat ik het zal kunnen:
afscheid nemen zelf
welbewust en zeggen zelf:
dit is mijn leven, het is volbracht.*

*God, dat ik het zal kunnen:
dankbaar zijn voor de tijd
mij toegemeten, zonder wrok
om wat wel, wat niet was in m'n leven.*

*God, dat ik het zal kunnen:
zelf het hoofd buigen
niet verdoofd, niet suf gemaakt
zelf mijn geest geven
zolang het mag, zover het kan.*

*God, Vader, wat ik al hoop te zijn
te kunnen dan, kom mij tegemoet,
kom halfweg minstens mij tegemoet
in Jezus' naam. Amen.*

LEZING UIT HET BIJBELBOEK HOGLIED (8:6-7)

Vergeet mij niet, draag mijn liefde
als een ketting op je borst.
Als een armband om je arm.
De liefde is zo sterk als de dood,
Niemand houdt de liefde tegen.

De liefde lijkt op een vuur,
een vuur dat hevig brandt.
Geen zee of rivier
kan dat vuur ooit blussen,
want de liefde houdt nooit op.

LIED

*Er ging iets moois voorbij
zo aan mijn hoofd voorbij
vlak langs mijn hart voorbij
ik wist niet wat.*

*Ik deed mijn venster dicht
en bei mijn ogen dicht
en al mijn vingers dicht
of ik het had.*

*Ik liep naar buiten toe
heel naar de verte toe
zo naar de hemel toe
of ik het vond.*

LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS MATTEÛS (25:31-40)

Gaat u staan

Wanneer alle leven zal zijn voldragen
en de mens zoals bedoeld zich openbaart,
dan komt wat goed en kwaad is aan het licht
en zal te horen zijn:

'Ga binnen in de vrede
die u wacht vanaf den beginne.
Want ik had honger
en kreeg van jou te eten,
dorst en jij liet me drinken.
Ik was vreemdeling, vluchteling
en welkom bij jou.
Ik had geen draad aan m'n lijf
en jij stak me in de kleren.
Ik was ziek en jij zocht me op.
Ik zat gevangen en jij liet me niet zitten.'
Dan zullen de mensen zeggen:
'Wanneer zagen wij u hongerig of dorstig?
Wanneer hebben wij u, ziek of gevangen,
opgezocht?'
Het antwoord zal zijn:
'Wat je voor de minsten der mijnen deed,
heb je voor mij gedaan.'

LIED

*Tot de dag henen was
totdat het avond was
tot het zo donker was
dat ik niets zag.*

*Toen in de schemering
dacht'k in de schemering
dat in de schemering
Iemand mij riep.*

*Toen heb ik zacht geschreid
heb ik heel stil geschreid
heb ik zo lang geschreid
totdat ik sliep.*

GEDACHTENIS

V. Wij gaan nu herinneringen ophalen
aan het leven van Peer.

Na elk gedeelte vullen we de beker.
Zo verzamelen we vele lijnen
uit het leven van Peer.
We voegen ze samen en bidden
dat we levend water mogen zijn voor elkaar.

Iedere mens wordt in het leven
een beker te drinken gegeven
een beker lief en leed,
lach en traan, zoet en zuur;
een beker wensen en idealen,
geluk en ontgoocheling.
Peer heeft in zijn leven een beker lief en leed
tot de bodem toe te drinken gekregen.

Beginnen met het vullen van de beker

UIT HET HART VAN BERNA

Voorganger namens Berna

Hoe Peer en ik bij elkaar zijn gekomen vindt zijn
oorsprong bij de muziek. In 1962 verhuisde ik met
mijn familie, vader en moeder en zeven kinderen,
van Vaassen naar Nijmegen. Als 12-jarig meisje
moest ik een nieuw leven opbouwen, dat startte in
de laatste weken van het schooljaar en dus was alles
nieuw en onwennig.

Mijn zus Mieke had een vriendin, die zong in
het gemengd koor van de Groenestraat in Nijmegen.

Ik vond dit ook wel erg interessant en hoewel ik
eigenlijk nog veel te jong was, mocht ik vanaf mijn
15de jaar ook meezingen. Dit was mijn lust en mijn
leven. Het gemengd koor zong veelal kerkelijke
liederen. Met vier koorleden – waaronder ik –
hebben we op een gegeven moment het lied ‘Een
schip vaart door de tijden heen’ ingestudeerd. Dit
lied, dat meer op jongeren gericht was, maakte meer
jongere mensen enthousiast. Het jongerenkoor was
een feit, in een mum van tijd van vier zangers naar
55 actieve leden. Zoals het gemengd koor kwam het
jongerenkoor onder leiding te staan van de jonge
dirigent Peer Verhoeven, die zich vol passie en
overgave stortte op ons jongerenkoor. Met de vele
mensen die Peer kende, werd ook goede vriend
Louis van Dijk benaderd en werden vier Lp's
opgenomen, waaronder de uitgave ‘Waar blijft U
met uw wonderen’. In een veel later stadium is deze
actie van muziek opnemen ook drie keer
gerealiseerd met het koor van Open Kerk.

Op 9 oktober 1969 zongen we met het jongerenkoor
in Hoogeloon. Met een man of vijf reden we daarna
terug naar huis en ik werd als laatste thuis gebracht,
en jawel: door Peer. Op dat moment is de vonk
tussen ons overgeslagen. Hij 36 jaren jong, ik 19. De
grootste drempel in onze relatie was het celibaat.
Wij volgden nauwgezet het pastorale concilie in
Noordwijkerhout, maar het celibaat werd niet
afgeschaft. Peer vroeg dispensatie aan en dit werd
gehonoreerd. Wij waren de koning te rijk.

In oktober 1973 trouwden we en verhuisden we
naar Helvoirt, waar in 1976 onze zoon Bas werd
geboren. Later kwamen hier Joris en Cathrien bij.
Het gezin was compleet. Muziek en koor bleven een
rode draad in ons leven, maar uiteraard waren onze
kinderen onze grootste trots. Tijdens onze
koorverplichtingen in de kerk, zaten onze drie op de
voorste rij in de zijbeuk van de kerk. Zijn latere
koor van Open Kerk was zijn lust en zijn leven. Het
gaf hem voldoening en maakte hem trots.

Vakanties werden een onderneming op zich. Ik reed
met Joris en Cathrien én hond Kwibus – genoemd
naar een uitspraak van Peer tijdens een
koorrepetitie – met volgepakte auto naar het
vakantieadres. Peer en Bas vertrokken een dag
eerder met de fiets, met tussenpauze in een gezellig
hotel. Dit ritueel heeft zich jarenlang herhaald.

Het fietsen is altijd de hobby geweest van Peer, die uit dit buitenzijn ook altijd veel inspiratie haalde en nieuwe ideeën opdeed. Ook ik voelde me prettig op de fiets en toen we in 1998 vijftienvintig jaar getrouwd waren, opperde ik bij onze Peer het idee om de fietstocht aan te gaan van Helvoirt naar Santiago de Compostella. Op 31 mei, de dag waarop Peer indertijd tot priester werd gewijd, zijn we vertrokken. De eerste nacht verbleven we in een luxe hotel, maar alle overige nachten brachten we door in ons eigen tentje en werden eigen klaargemaakte gerechtjes genuttigd. De simpele aardappel en gehaktbal waren daar absoluut ingrediënt van. Dergelijke fietstochten werden een jaarlijks ritueel, waarbij de gekozen landen vaak ter goedkeuring werden voorgelegd aan de kinderen. Peer meende dat je met de fiets geen enkel risico had op rare taferelen of situaties. Hij vertrouwde op de goedheid van de mens.

Vanaf zijn 88ste jaar begon Peer een beetje afhankelijker te worden. De coronatijd had de structuur uit zijn dag en week gehaald. Geen koor, geen vieringen: het zorgde bij hem voor een leegte. Ook zijn mobiliteit liet langzaam wat te wensen over. Zijn eigen fiets werd noodgedwongen ingeruild voor de duofiets, waarmee hij met mij dagelijks vele kilometers aflegde. Hij genoot daarvan met volle teugen. In de thuissituatie werd het steeds zwaarder om mijn ventje te verzorgen, iets wat ik echter niet op wilde geven.

Eind november hebben we in goed overleg met artsen en thuiszorg toch moeten besluiten Peer een nieuw thuis te geven bij het Buitenhuis in Esch. Een geweldige plek met een huiselijke sfeer en grandioze medewerkers. Op z'n eigen duofiets zijn we naar Esch gefietst om daar naar zijn eigen kamer te gaan – een aparte maar ook heel mooie rit. Ook in Esch hebben we nog enkele malen samen kunnen fietsen. Peer was een man die erg hield van rust, hij kon zich alleen altijd goed vermaken. Op het moment dat wij als gezin even uit z'n kamer waren, heeft hij het rustige moment gebruikt en ingeruild voor zijn eeuwige rust.

Lief ventje, ik zal jou werkelijk nooit vergeten. Wat jij voor mij en onze kinderen en velen anderen hebt betekend zal mij altijd bijblijven. Dikke kus van jouw maatje.

LIED

*Wat in mensen leeft
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.*

Verder vullen van de beker

LIEVE OPA

Niels

Lieve opa

In plaats van poep te roepen door de kerk kan ik ook normale dingen door de microfoon zeggen. Ik heb zo veel leuke herinneringen die ik nooit meer zal vergeten, je grappen, je behulpzaamheid, je liefde, de dingen die we van je leerden en de leuke dingen die we samen hebben gedaan zoals de vakantie naar Otterlo en alle uitjes die we samen hebben gemaakt. Elke keer als we op bezoek kwamen hadden we het weer zo gezellig samen. Ik ben trots op je wat je allemaal bereikt hebt in je leven. Leraar zijn op de Pabo en pastor in Reusel en zelfs een eigen bankje met je eigen naam en tekst erop hier in Helvoirt, zo knap van je. Opa ik ga jou ontzettend missen.

LIED

*Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.*

Verder vullen van de beker

TERUGKIJKEN

Cathrien

Graag kijken we samen met jullie terug op het leven van ons pap.

De fiets gaf jou altijd rust en inspiratie. Samen met jouw trouwe viervoeter Kwibus en later Docus ging je richting 't Rooi Pad om je hoofd te legen en te vullen. Je was zelfs zo in gedachten dat je het twee keer hebt gepresteerd om met een lege hondenriem thuis te komen. De ene keer zat Docus op een stoep ergens in het dorp te wachten, terwijl jij je op dat moment thuis realiseerde dat er geen hond meer aan de riem zat. De andere keer heb je aan een vos tijdens een vossenjacht in het dorp gevraagd of je tien minuten daarvoor nog een hond bij je had.

Als er een feestje was maakte jij altijd een liedje voor het feestvarken. Een paar uur voor het feest

stapte je op de fiets om een uur later een lied van zes kantjes op papier te zetten. Voor begeleidende muziek hing je het draaiorgeltje om je nek of sjouwden we de piano de tuin in. Sinterklaasavond duurde altijd uren door de pagina's lange gedichten.

Je fietste door weer en wind. In de winter met je gebreide muts met balletje en in de zomer met een wielerpetje achterstevoren. Geen afstand te ver. Samen met Bas fietste je naar onze vakantieadressen en later met ons mam door heel Europa. Zelfs het Eiland Mallorca was voor jullie een mooie bestemming toen ik daar werkte.

Overigens zijn we blij dat je zo graag fietste want autorijden kon jij echt niet. En wandelen, daar vond je ook niets aan. Wij verbazen ons dan ook dat jij veertig jaar geleden de initiatiefnemer was van de wandeltocht 'Te Voet Te Veld', die traditiegetrouw plaatsvond op de zondag tussen Kerst en Oud & Nieuw. Hiermee heb je veel geld opgehaald voor vele goede doelen.

Vakanties vond je heerlijk. En niets was teveel voor jou en ons mam. Wilden wij de pony's mee? Dan gingen ze mee. Afgelopen jaar ben je samen met ons mam nog meerdere keren naar het voor jou zo geliefde Kamperland gegaan. Auto geladen met hulpmiddelen en de Zeeuwse thuiszorg werd ingeschakeld. Alles om volop samen te kunnen genieten. Je vond het fantastisch om daar te zijn en was Joris en Rolf altijd erg dankbaar om hun gastvrijheid.

Muziek was jouw lust en je leven. Deze genen probeerde je dan ook aan ons over te dragen. Bas en Joris piano en ik viool. Wij namen dit echter wat minder serieus. Joris en ik deden er achter je rug om alles aan om Bas aan het lachen te krijgen tijdens zijn pianolessen, en klassieke muziek op een viool was voor destijds een puber echt heel stom. Gelukkig heb je nog genoten van mijn éénmalige rentree toen ik op mijn bruiloft iedereen verraste met een klein stukje vioolspel.

Je was een perfectionist met een groot gevoel voor taal en schrijven. Geen spelfout kwam langs jou. Zelfs rondslingerende boodschappenbriefjes werden met rode pen gecorrigeerd. Wat vonden we dat irritant maar hoe blij zijn we daar nu mee. We hebben het jou in onze schooltijd niet makkelijk gemaakt. Alle drie vonden we school en huiswerk maar onnodig tijdverdrijf en laptten dat tot grote frustratie van jou aan onze laars. Geen van ons heeft

de middelbare school afgerond binnen de daarvoor gestelde tijd, maar wat ben je trots op wat wij uiteindelijk bereikt hebben. Bas en Joris beiden met een goed bedrijf en ik een fijne baan bij Easyfairs. En pap, met de kleinkinderen komt dat ook echt wel goed hoor.

Je hebt ons normen en waarden meegegeven die je in de huidige samenleving mist. Dit laatste stak je niet onder stoelen of banken. Ja Peer.... We weten het Peer.... Ik moet bekennen dat wij dat van je over hebben genomen. Zelfs het door jou zo vaak genoemde 'Een feestje na een feestje is geen feestje' als wij weer eens niet van ophouden wisten, gebruiken we nu zelf ook regelmatig. Want je had echt wel gelijk.

Jouw gezin was je alles. Je hebt ons alle drie zien trouwen, bent blij met je schoondochter en schoonzonen en apetrots op de kleinkinderen. Je kreeg geen genoeg van deze foto van het gezin met al jouw oogappeltjes. We hebben afgelopen maanden nog vele mijlpalen mogen vieren: de onthulling van jouw eigen bankje aan de Antwerpsebaan, het jubileumfeest van het bedrijf van Bas, jullie 50-jarige huwelijk en jouw 90ste verjaardag. Samen met ons mam hebben jullie een zeer warm en liefdevol nest gecreëerd waarin iedereen met open armen is ontvangen. Deze waardevolle basis heeft ons liefdevol door de afgelopen tijd geholpen. We zijn jou en ons mam hier enorm dankbaar voor.

Graag maken we van deze gelegenheid gebruik om de medewerkers van Vivent Thuiszorg, Zorggroep Elde Maasduinen Dagbehandeling Boxtel en Het Buitenhuis te Esch te bedanken voor de liefdevolle verzorging in de afgelopen jaren. Ons pap noemde jullie werk een roeping en was jullie erg dankbaar ook al liet hij dat niet altijd merken. Maar vooral willen Bas, Joris en ik ons mam bedanken. Het is onvoorstelbaar met hoeveel kracht en liefde zij in de afgelopen twee jaar voor ons pa heeft gezorgd. Door haar heeft hij nog zo lang liefdevol thuis kunnen wonen. Je zou met zo'n vrouw 50 jaar getrouwd zijn. Ik snap dat je het celibaat voor haar verlaten hebt. Hier kan geen Engel tegenop.

Lieve pap, Peertje, wij zullen hetgeen jij ons hebt meegegeven doorgeven aan onze kinderen. Dank voor het veilige en warme nest waarin je ons hebben laten opgroeien en ontwikkelen. We gaan je missen.

LIED

*Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.*

De beker helemaal vullen

- V. Iedere mens wordt in het leven
een beker te drinken gegeven -
een beker lief en leed,
lach en traan, zoet en zuur;
een beker wensen en idealen,
geluk en ontgoocheling.
Peer heeft in zijn leven een beker lief en leed
tot de bodem toe te drinken gekregen.

VOORBEDEN EN LIED

- G. *Bij U is er rust,* Lied
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.

- V. Vol respect blijven wij Peer gedenken,
vol dankbaarheid voor wie hij was,
voor zijn liefde en zorg,
zijn bezieling en geestkracht.
Dat hij nu straalt in het volle licht, voorgoed.

- G. *Bij U is er rust,* Lied
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.

- V. Om moed en troost voor Berna,
voor hun kinderen en kleinkinderen,
hun familie, vrienden en kennissen.
Dat zij hun verdriet op den duur
te boven komen,
dat het leven hen dan weer
hevig kan boeien.

- G. *Bij U is er rust,* Lied
ik vertrouw op U.

*Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

- V. Gedenken wij allen
die van ons zijn heengegaan,
veel te jong of na een lang en gezegend leven.
Dat wie moeten leven
met een lege plaats aan hun zijde,
staande blijven in de stille uren
waarin het gemis hen overvalt.

ORGELSPEL EN ANDERE INSTRUMENTALE MUZIEK

Collecte ten bate van Alzheimer Nederland

Brood en beker

LIED

- K. *Als Gij niet zijt*
- G. *de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga –*
- K. *als Gij niet zijt*
- G. *wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid?*

BIJ BROOD EN BEKER

Een vonk zijn wij maar;
een vonk toch
van het Licht dat nimmer wijkt.

Een zuchtje zijn we slechts;
een zucht toch
van de Levensadem die niet stokt.

Een moment zijn we enkel;
een moment toch
van de Eeuwige die Gij bent,

in wie wij zijn,
met wie wij gaan
in tijd en eeuwigheid.

K. *Bloemen, mensen, ze komen en gaan
blijven kort, blijven lang;
ze hebben hun tooi, hun eigen trots.*

G. *Maar één is het leven,
uit één bron geboren,
van één adem bezield,
als één brood gedeeld.*

V. Voor ons die zien dat koren
opschiet uit de aarde
en van de akker komt –

voor ons die in brood
de aarde proeven
die het graan laat groeien,
de zon die het warm koestert,
bron en regen die het drenken –

voor ons die weten dat brood
in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt –

voor ons is brood
wat het was in Jezus' handen:
sprekend teken
van het mysterieuze leven,
dat wij delen met elkaar
en dat zich eens als Licht en Liefde
zal openbaren.

K. *Dieren, mensen, ze kruipen en lopen,
rennen voor hun leven
en leggen zich tenslotte
moegestreden neer.*

G. *Maar één is het leven,
uit één bron geboren,
van één adem bezield,
als één brood gedeeld.*

V. Voor ons is te eten géven
met anderen genáde delen;

voor ons is te eten vrágen
medemensen deelgenoot maken
aan de moeite die we doen,

de zorgen die we kennen,
het verdriet dat we hebben,

voor ons is samen eten
- alledag thuis en nu samen hier -
tijd en eeuwigheid,
aardezwart en hemels helder

delen met die bij ons zijn en
met hen die brood en beker
dagelijks met ons deelden
en ons zijn ontvallen.

K. *Vogels, mensen, ze praten en zingen,
ze lokken en krijsen,
tot ze mettertijd
allen verstillen.*

G. *Maar één is het leven,
uit één bron geboren,
van één adem bezield,
als één brood gedeeld.*

V. We breken het brood en
delen het leven gegeven,
zo overvloedig als het kan zijn
zo kwetsbaar als het is. –

We drinken de beker en
delen wat ons aan leed overkomt,
ons toevalt aan geluk en zaligheid;
tot alles is volbracht –

in de naam van hem
die de laatste avond-samen
zijn volle vertrouwen in het leven
uitsprak met de woorden:

dit ben ik en ik verzeker jullie
dat ge met mij aan tafel zult
eten en drinken in Vaders huis
in de naam van hem
die zijn levensbeker overdroeg
aan die na hem komen

en hen op het hart drukte
te doen wat hij heeft gedaan,
te worden die hij is geweest.
Bid zoals hij
het heeft voorgedaan:

ONZE VADER

Gezongen

*Onze Vader, die in de hemel zijt;
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome;
uw wil geschiede op aarde
zoals in de hemel;
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Amen*

BROOD EN LEVEN DELEN

- V. Neem en eet, breek en deel
totdat alle leven zal zijn voltooid
en wat wij hopen en is beloofd
werkelijkheid is geworden.
U bent allemaal uitgenodigd om het brood van
het leven met elkaar te delen.

Toelichting:

*U neemt zelf een stukje brood uit het mandje en u
kunt dat indompelen in de beker. Eerst komen de
koorleden aan de beurt, daarna de mensen links en
rechts van het middenpad, rij voor rij, te beginnen
met de twee eerste rijen en zo verder. Daarna de
mensen in de zijschepen en de dwarsbeuken. Het
beste kunt u door het middenpad naar voren komen
en via een van de zijschepen terugkeren naar uw
plaats.*

ONDERTUSSEN INSTRUMENTALE EN VOCALE MUZIEK

LIED

*Lead me Lord,
lead me in thy
righteousness,
make thy way plain
before my face.*

*Breng me, Heer,
breng me tot uw
gerechtigheid,
laat me uw weg
duidelijk worden.*

*For it is Thou Lord
Thou Lord only
that makest me dwell
in safety.*

*Want bij U, Heer,
bij U alleen,
kan ik veilig en wel
verblijven.*

GEDACHTENISKRUISJE

Berna komt naar voren

- V. We gaan nu aan jou, Berna, een
gedachteniskruisje uitreiken. Daarop staat de
naam Peer Verhoeven plus zijn geboorte- en
sterfdatum. Je bevestigt dat kruisje aan een
haakje op het bord dat op de altaartafel staat.
We zullen dat kruisje in al onze komende
vieringen daar weer opstellen. Zo houden we
de herinnering aan Peer levend in ons midden.
Tijdens de Gedachtenisviering op Allerzielen
krijg jij dat kruisje mee naar huis om het daar
te bewaren.

SLOTGEBED

Peer,
in wat je hebt
gezegd en geschreven, heeft
Die God en Goed is
gesproken.

In wat je hebt
geleerd en gezongen, hebben wij
Die ademt in al wat leeft,
gehoord.

In wat je hebt
gedaan en voorgedaan, kwam
Die hart en ziel is van ons bestaan,
in ons midden.

Peer, wie zo vertrouwde in het leven
mag er nu op vertrouwen dat
Die hart en ziel is van alle leven,
met je zal zijn, nu en straks.

God, Gij hebt in ons gelegd
van een hemel te durven dromen,
naar licht en vrede op weg te gaan,
voorbij te zien aan tijd en dood –

vang Peer op in uw Licht
nu wij hem uit handen geven
en loslaten in het vertrouwen
dat U hem draagt en blijft dragen.
Amen.

UITGELEIDE DOEN

*Gij God aanwezig in de tijden, hier en overal,
gezien, gevierd als bron van leven.
gij die met ons zijt vanaf de moederschoot
verhoopt, vermoed voorbij het graf, voorbij de dood.*

*Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben, is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

*Gij God de vonk die in ons brandt,
als vuur niet te blussen, als leven niet te stuiten.
Gij die Uw naam in ons geschreven hebt,
Uw wil, Uw wet gegrift diep in ons hart.*

*Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben, is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

ZEGENWENS

V. Water,
niets en niemand kan zonder.
Geen plant, geen dier,
geen mens kan zonder water.
Water, levend water.
Alle leven komt uit water.
En wat niet te drinken heeft,
verdort.
Wij hier samen rondom Peer
doen hem uitgeleide met water,
waarmee hij bij zijn geboorte
is gedoopt tot een leven
van hoop en vertrouwen.
Water, levend water,
uit een Bron onuitputtelijk
op weg naar zee, oneindige Einder.

*Voorganger en Berna, Bas, Joris en Cathrien
zegenen en besprenkelen om beurten de baar.*

V. Peer, zij gezegend met levend water
in Gods naam.

DANKWOORDEN EN ENKELE AANWIJZINGEN

Voorganger en uitvaartbegeleider

AFSLUITING

V. Laat ons dan in vrede gaan
om Peer
die we dit uur voor het laatst
in ons midden hadden
uit handen te geven
en laten we hem in goed vertrouwen
neerleggen in Gods hand –
in de naam van
de Vader, Zoon en heilige Geest.

A. Amen.

*Een laatste groet brengen
Vocale en instrumentale muziek
Klokgelui*

*Licht dat ons aanstoot in de morgen Lied
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen,
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.*

Deze afscheidsviering is in samenspraak met de naaste familie samengesteld door de Liturgische Werkgroep van Open Kerk Helvoirt.

Lectoren: Inge Goossens en Wim Weren.

Koor onder leiding van Marcel Zagers.

Organist: Jac Peeters.

Instrumentale muziek: Leontien Akkerman (viool) en Ellen Bertens (fluit).

LIEDKEUZE

- A 78 Het leven voert ons naar dit huis
- A 282 De dagen gaan voorbij
- A 66 Gij hart, Gij bron van leven
God, dat ik het zal kunnen
- A 180 Er ging iets moois voorbij
- A 192 Wat in mensen leeft
- A 263 Bij U is er rust
- A 204 Als Gij niet zijt
- A 71 Bloemen mensen
- A 76 Onze Vader.
- A 79 Lead me Lord
- A 2 Het lied van God aanwezig (Mijn God, ik
zoek naar U)
- A 4 Licht dat ons aanstoot in de morgen

PEER VERHOEVEN: ZIJN LEVEN EN WERK

Op Tweede Kerstdag is Peer Verhoeven overleden, in de leeftijd van 90 jaar. Hij is opgegroeid in het Brabantse Haaren en was zo'n vijftig jaar lang woonachtig in Helvoirt. Hij geniet grote bekendheid vanwege zijn bijdragen aan de vernieuwing van kerk en liturgie.

Peer is geboren in 1933. Na zijn studies aan het kleinseminarie in Sint-Michielsgestel en het grootseminarie in Haaren is hij in 1958 tot priester gewijd. Als pastor in Reusel was hij sterk betrokken bij de rol van de kerk in de samenleving. Hij heeft daar het gemeenschapshuis 'De Kei' van de grond weten te tillen, dat nog altijd floreert.

In de jaren zestig – tijdens het Tweede Vaticaans Concilie – specialiseerde hij zich in de Bijbelwetenschappen aan de Nijmeegse universiteit, waar hij ook sterk geïnspireerd werd door theologische vernieuwers als Edward Schillebeeckx en Piet Schoonenberg. Daarnaast raakte hij in de Nijmeegse Groenestraatkerk betrokken bij de vernieuwing van de liturgie. Hij fungeerde daar als dirigent van een jongerenkoor met zestig en een gemengd koor met honderdvier leden en schreef ook zelf spirituele teksten en liturgische liederen. Bijzonder was zijn samenwerking met gerenommeerde musici als Louis van Dijk, Joop Stokkermans en Floris van der Putt.

Na zijn doctoraalexamen in 1968 werkte Peer als stafmedewerker voor liturgie en kerkmuziek aan het Diocesaan Pastoraal Centrum van het bisdom Den Bosch. Hij publiceerde vijftien boeken met meditatieve teksten, gebeden en liederen. In de jaren zeventig en tachtig was hij docent catechese en catechetiek aan de Tilburgse Pedagogische Academie. Van 1990 tot 2021 was hij de inspirator en drijvende kracht achter Open Kerk Helvoirt, een oecumenische vernieuwingsbeweging binnen de katholieke kerk. In 2016 ontving hij bij de viering van het dertigjarig bestaan van *De Roerom*, een koninklijke onderscheiding, onder meer voor zijn inzet voor dit blad, waarvan hij maar liefst 27 jaar de hoofdredacteur was.

Bij alles wat hij ondernam was zijn echtgenote Berna Hullege voor hem een ware steun en toeverlaat.